

عنوان مقاله:

آسیب های ناشی از بر هم خوردن تعادل هیدرولوژی بر محیط زیست و چگونگی کاهش اثرات آن

محل انتشار:

چهارمین همایش زمین شناسی و محیط زیست (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

آئیژ عزمی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تهران و مدرس پیا

محمدامین خراسانی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تهران و مدرس پیا

حسین مطیعی لنگرودی - عضو هیات علمی گروه جغرافیای انسانی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

عدم تعادل هیدرولوژی از جمله مسائل نگران کننده محیط زیست است. هر ساله سیلاب، خسارت زیادی به مزارع و باغات، پل های ارتباطی، منازل مسکونی و غیره وارد می آورد که اکثر موارد با تلفات جانی انسانها و موجودات زنده دیگر همراه است. این موارد ضرورت تحقیق در باب تعادل هیدرولوژی و اثرات آن بر محیط زیست را دو چندان می سازد لذا تحقیق در این باره اهمیت می یابد. روش تحقیق در این مقاله اسنادی است و تلاش شده دیدگاه های مختلف از منابع جدید و قدیم، در داخل و خارج و جستجوهای اینترنتی مورد بررسی قرار گیرند و جامعترین آنها که حتی المقدور با شرایط کشورهای جهان سوم به خصوص ایران مطابقت دارد پیشنهاد گردد. ایران یکی از هفت کشور آسیایی است که بیشترین میزان هدر رفت خاک را دارد. 20 درصد کاهش قابلیت تولید محصول نیز یکی دیگر از پیامدهای اتلاف منابع خاک در کشور به شمار می آید. فرایندهای فیزیکی چون سله بستن، فشرده شدن خاک، فرسایش و فرایندهای شیمیایی مانند از بین رفتن مواد غذایی بر اثر اسیدی و شور شدن خاک و فرایندهای بیولوژیک مانند از دست رفتن مواد آلی خاک به همراه سایر عواملی چون خشکسالی، تغییرات آب و هوایی و ... روند هدر رفت این سرمایه ملی را تشدید نموده است. پر شدن سدها، سیل، خشکسالی، صدمه به تالاب ها، شور شدن منابع آبی و ... از جمله نتایج بر هم خوردن تعادل هیدرولوژی بوده است که به طور مستقیم و غیر مستقیم حاصل برنامه های غلط انسان در طبیعت بوده است. جهت کاهش این عدم تعادل راهکارهایی همچون کشت گیاهان و مدیریت مرتع و کنترل دامها و گسترش جنگلداری و طرح های آبخیزی با کنترل و بهبود حوزه های آبریز از گسترش فرسایش و تخریب محیط زیست مفید هستند.

کلمات کلیدی:

تعادل هیدرولوژی، محیط زیست، تعادل دام و مرتع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/58549>

